

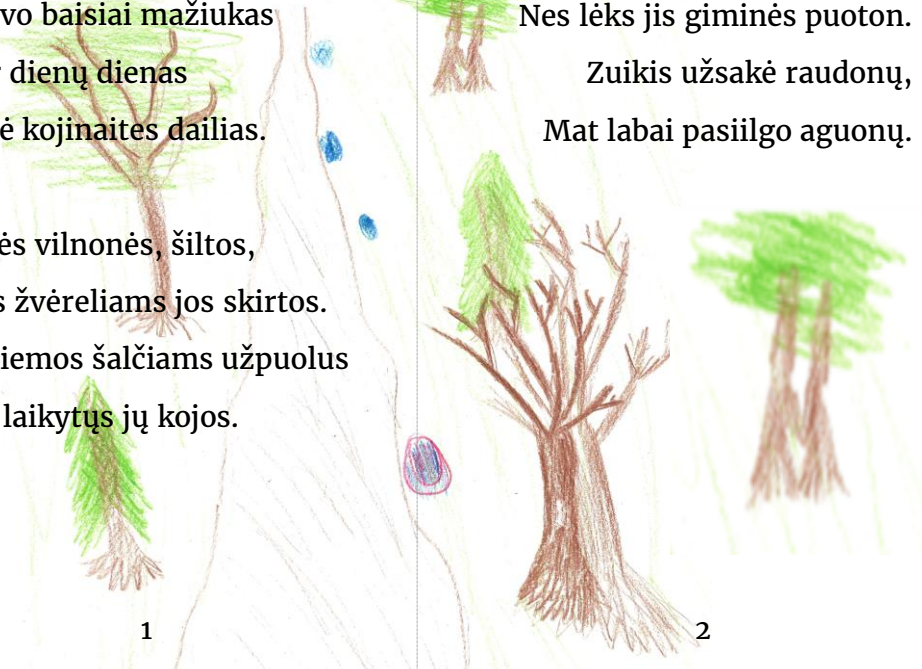
Meška drovėjos prašyti –
 Ji jautės visai ne mažytė –
 Kiek stengtis nykštukas turės,
 Kiek darbo į kojines įdės!
 Baltos minkštos kojinautės,
 Kliuvo smalsiai voveraitėi;
 Juodai baltai dryžuotas
 Čiupo ežiukas spygliuotas.

Stirna striksėjo ratu
 Ir prašė kojinyčių ilgų,
 Kad breadant per miško
 brūzgynus
 Išliktų ant kojų jos gyvos.
 Vis sukos ir snapą raitė
 Rudakė meli laputaitė:
 – Man vieną porą raudonų,
 O kitą prašyčiau geltonų!

Vilkui – pilkos, pūkuotos,
 Nes lėks jis giminės puoton.
 Zuikis užsakė raudonų,
 Mat labai pasiilgo aguonų.

Gyveno kartą nykštukas.
 Jis buvo baisiai mažiukas
 Ir per dienų dienas
 Mezgė kojinautes dailias.
 Kojinės vilnonės, šiltos,
 Girios žvėreliams jos skirtos.
 Kad žiemos šalčiams užpuolus
 Šiltai laikytų jų kojas.

Taip visą žiemą nykštukas
 Tikrai labai mažuliukas
 Mezgė kojinautes žvėreliams
 Bėgiojantiems ir tiems
 miegaliams.
 Ir meškai didžiai susėjo,
 Nes stengėsi, nežioplinėjo,
 Dar numezgė šarkai ir vorui,
 Koli šis po pusim sau
 miegojo.

Kojines gavo ne vienas –
 Barsukas, šernas ir briedis.
 Net maunas naujom
 kojinautem
 Džiaugės iš savo pelkaitės.

Monika Skerytė
 Bertas Kazlauskas
**Nykštuko
 kojinautės**

